

får de penge. Det vigtigste for os er de borgere, der får varme fra barmarksværkerne.

Med hensyn til skyld: Hvis man ønsker at få fat i de rådgivende ingeniørfirmaer, havde det været meget billigere, hvis man havde taget nogle ganske få frem for at tage rigtig mange. Vi kunne have pålagt dem at købe de samme gasmotorer, for det havde været meget billigere, hvis man havde taget store mængder hjem. Der er mange ting.

Kl. 11.15

Så kan man tage borgmesteren, og man kan tage hele byrådet. Jamen er det dét, man vil? Så kan man tage Folketinget, der har lovet, at prisen aldrig bliver højere. Der er skyldige nok, der er ingen problemer, dem behøver vi ikke at lede efter, og så kan vi bagefter finde embedsmændene i ministerierne, men det tror jeg bare ikke vi kommer videre med. Lad os nu få foretaget undersøgelsen, det er helt fint, lad os finde dem med det egentlige ansvar. Vi er mange, der har et ansvar her.

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Den utrolige skandalesag, vi står med her, er vraget af den tidligere miljøministers miljøpolitiske flagskib. Sagens baggrund er jo det nærmest religiøse forhold til miljøspørgsmål og dertil knyttede energispørgsmål, der herskede i hr. Svend Auken's æra, selv om barmarksværkerne ikke er opfundet af hr. Svend Auken og Socialdemokratiet, men er blevet til under den borgerlige regering.

Miljøministeren var kultens ypperstepræst, og embedsværket blev efterhånden til kanniker og missionærer. Man får det klare indtryk, at Energistyrelsen udviklede sig til en afdeling, der skulle understøtte propagandaen for bestemte projekter, der var knyttet miljøideologisk prestige til, i dette tilfælde for ministeren og naturgasselskaberne, uanset om der var økonomiske realiteter i sagen. Men Energistyrelsen skulle jo have været borgernes sikkerhed: ansvarlige embedsmænd, der foretog saglige, pragmatiske undersøgelser og beregninger, især når det var den enkelte borgers penge, der stod på spil, og i hvert fald ikke direkte manipulerede og fortav kendsgerninger.

Nu har vælgerne sørget for, at miljøpolitikken hænger anderledes sammen, og så er vi færdige med det politiske i sagen. Sådan går det til i et

demokrati, og der er ikke behov for politiske hævn togter eller kalkun jagter. Jeg synes nu, det er lidt morsomt at høre kalkunen sige, at han ikke bryder sig om kalkun jagter, men der er vel heller ingen, der havde ventet andet.

Tilbage står en skandale, hvor godt 18.000 familier er blevet direkte narret, bedraget til at kaste sig ud i den rene ruin og misinformeret af deres kommuner, naturgasselskaberne og Energistyrelsen. Men hvor ligger det egentlige ansvar?

Her drejer det sig om mennesker, ikke om fredningstid for kalkuner. Ofrene havde fået klokkeklare løfter fra deres kommuner om, at hvis de tilsluttede sig, ville fyringsprisen aldrig overstige udgiften til olie eller naturgas, og den visdom havde borgmestrene jo fra naturgasselskaberne og Energistyrelsen. Allerede fra det første pilotprojekt vidste man imidlertid, at det regnestykke var fuldstændig ude i skoven, og at udgifterne sandsynligvis ville eksplodere, men Energistyrelsen tav og lod med, vil jeg sige, samvittighedsløs kynisme folk kaste sig ud i den rene ruin.

Jeg synes, det mest afslørende for den ideologiske fanatisme, der bar projektet og begrundede fortielserne, er den forklaring, Energistyrelsen giver på, at man i 1993 ignorerede en klokkeklar advarsel om den umulige økonomi, som var fremsat af De Danske Elværkers Forening. Begrundelsen for at overhøre advarslen var, at en række medlemmer af De Danske Elværkers Forening var politiske modstandere af barmarksværker, i øvrigt til trods for at det af foreningens brev til Energistyrelsen tydeligt fremgår, at det er man ikke. Energistyrelsen og ministeren har altså undladt at se på, om der faktisk var noget om snakken, fordi den part, der gjorde opmærksom på de fundamentale problemer, i øvrigt forholdt sig kritisk til projektet. Sandheden kom fra det ideologisk forkerte hold, det vil sige fra folk, der forholdt sig praktisk og ikke ideologisk til visionerne.

Kl. 11.20

Jeg vil sige, at når politikere tager den slags hensyn, er det ikke pynteligt, men det hører måske med til spillet. Men når det er embedsmænd, er det en katastrofe.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg synes, det er trist, at hr. Jesper Langballe og Dansk Folkeparti bruger barmarkssagen til at føre en hetz mod tidligere miljøminister Svend Auken og bruger ord som kalkun om ham. Jeg